

مقاله پژوهشی

بررسی تأثیر یک سویه از باکتری *Azosprillium* بر تغییرات اسانس گیاه دارویی ریحان (*Ocimum basilicum* L.) تحت تأثیر تنش خشکی

رضا دهقانی بیدگلی

گروه مرتع و آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

*Email: dehghanir@kashanu.ac.ir

تاریخ دریافت: خرداد ۱۴۰۰ تاریخ پذیرش: مرداد ۱۴۰۰

چکیده

شناخت عوامل محیطی، نقش مهمی در موفقیت کشت گیاهان دارویی دارد در این میان باکتری‌های محرک رشد از طریق تأثیر بر چرخه‌های بیوسنتز، باعث تغییر محصولات و فرآورده‌های گیاهی می‌شوند. به منظور بررسی رشد و تغییرات اسانس گیاه دارویی ریحان تحت تأثیر تنش خشکی، و همچنین به منظور بررسی کاهش اثرات تنش در همزیستی با یک سویه از باکتری *Azosprillium* تحقیقی در سال ۱۳۹۷ بر اساس یک آزمایش گلدانی در یک گلخانه به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. تیمارها شامل باکتری محرک رشد در دو سطح تلقیح و عدم تلقیح و تنش خشکی در پنج سطح شاهد (ظرفیت زراعی)، ۲۰ درصد ظرفیت زراعی، ۴۰ درصد ظرفیت زراعی، ۶۰ درصد ظرفیت زراعی و ۸۰ درصد ظرفیت زراعی بودند. صفاتی از قبیل ارتفاع بوته، تعداد برگ، سطح برگ، وزن تر و خشک اندام هوایی، و همچنین درصد اسانس و آنالیز آن بوسیله دستگاه GC/MS و عملکرد اسانس اندازه‌گیری شدند. نتایج نشان داد که با افزایش تنش خشکی میزان رشد و عملکرد در گیاه ریحان کاهش یافت. اما تلقیح گیاهان با باکتری محرک رشد باعث افزایش رشد و عملکرد گیاه در شرایط تنش خشکی شد. بیشترین میزان وزن تر و خشک اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار آبیاری در حد ظرفیت زراعی، و کمترین میزان این صفات در گیاهان غیر تلقیح شده با باکتری و تیمار ۲۰ درصد ظرفیت زراعی حاصل شد که این صفات، به ترتیب به میزان ۵۰ و ۷۰ درصد نسبت به گیاهان تلقیح شده با باکتری و آبیاری در حد ظرفیت زراعی کاهش یافت. همچنین بالاترین درصد اسانس ریحان در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار ۴۰ درصد ظرفیت زراعی حاصل شد در مورد عملکرد در تیمار شاهد بیشترین عملکرد اسانس مشاهده گردید و تأثیری از باکتری مورد استفاده مشاهده نگردید. استفاده از باکتری‌های محرک رشد می‌تواند باعث بهبود تولیدات گیاهان دارویی در تنش‌های محیطی از جمله تنش خشکی شده و اثرات این تنش را تا حد زیادی ترمیم نماید.

کلیدواژه‌ها: تنش خشکی، اسانس، باکتری محرک رشد، ریحان، GC/MS.

مقدمه

برخلاف دیگر محصولات زراعی، کیفیت مواد تشکیل دهنده گیاهان دارویی در مقایسه با کمیت آن‌ها به مراتب مهم‌تر می‌باشد. لذا جهت رسیدن به حداکثر کیفیت، علم و آگاهی از عوامل موثر بر رشد و نمو گیاهان دارویی بسیار حائز اهمیت است. شناخت عوامل محیطی، مهمی در موفقیت کشت گیاهان دارویی دارد [۲ و ۳]. از جمله عوامل موثر بر رشد و نمو و تولید مواد موثر گیاهان دارویی و معطر میزان آب در دسترس گیاه می‌باشد. که کمبود آن بیشتر از سایر نهاده‌ها بر کاهش تولید اثر می‌گذارد. با وجودی که در مورد اثر تنش آبی بر محصولات زراعی تحقیقات وسیع و جامعی انجام گرفته اما رفتار گیاهان دارویی در چنین شرایطی به خوبی مطالعه نشده است [۴ و ۱۵]. برای فهم و درک موجودیت و ادامه حیات گیاهان دارویی در نواحی خشک و نیمه خشک که بخش وسیعی از کشور ما را نیز در بر گرفته است تحقیقات گسترده بر روی گیاهان با ارزش دارویی و اعمال تیمارهای مختلف نیاز می‌باشد [۶ و ۲۱]. اخیراً کاربرد باکتری آزوسپریلیوم به دلیل توان تثبیت ازت مولکولی به صورت همیاری با گیاهان و همچنین تولید هورمون‌های محرک رشد به عنوان یک کود بیولوژیک در کشاورزی مورد توجه قرار گرفته است. این باکتری علاوه بر پتانسیل قابل توجهی که برای بهبود رشد گیاهان میزبان از خود نشان داده است، به دلایل دیگری مانند طیف وسیع گیاهان میزبان، تنوع گونه‌ای و تعدیل اثرات تنش‌های محیطی مورد توجه قرار گرفته است. آزوسپریلیوم علاوه بر قابلیت تثبیت نیتروژن با تولید مواد محرک رشد، سبب بهبود رشد ریشه و متعاقب آن افزایش سرعت جذب آب و عناصر غذایی گردیده و از این طریق در افزایش عملکرد عملکرد تأثیرگذار می‌باشد [۴ و ۶]. گزارشات موفقیت از کاربرد این کود زیستی در مقابله با تنش کم‌آبی در گیاهان موجود می‌باشد [۱۰ و ۱۱]. همچنین از آن‌جا که رویکرد جهانی در تولید گیاهان دارویی به سمت بهبود کمیت و کیفیت ماده موثره می‌باشد، بنابراین به نظر می‌رسد که تغذیه سالم گیاهان از طریق کاربرد کودهای بیولوژیک دارای بیشترین تطابق با اهداف تولید گیاهان دارویی باشد و منجر به بهبود عملکرد کمی و کیفی آنها شود.

از انواع کودهای بیولوژیک که امروزه کاربرد فراوانی در سیستم‌های کشاورزی پایدار به منظور دستیابی به افزایش کیفیت و پایداری عملکرد محصولات زراعی و باغی به ویژه در گیاهان دارویی دارند، می‌توان به باکتری محرک رشد اشاره کرد. باکتری‌های محرک رشد به عنوان یکی از مفیدترین میکروارگانیسم‌های خاک، دارای رابطه همزیستی با ریشه اغلب گیاهان هستند و از طریق جذب عناصر غذایی از جمله فسفر و عناصر کم مصرف، افزایش جذب آب، تولید هورمون‌های گیاهی، افزایش مقاومت در برابر عوامل بیماری‌زا و کاهش اثرات منفی ناشی از تنش‌های محیطی از جمله تنش فلزات سنگین، سبب بهبود رشد و عملکرد کمی و کیفی گیاهان به ویژه در گیاهان دارویی می‌شوند [۸ و ۹].

یکی از مواردی که می‌تواند باعث افزایش مقاومت گیاهان در برابر تنش‌های گوناگون گردد باکتری محرک رشد می‌باشد. باکتری‌های محرک رشد تحمل گیاهان را در محدوده وسیعی از استرس‌های محیطی از قبیل: خشکی، شوری و گرما افزایش داده‌اند. رشد و تولید روغن‌های ضروری گیاهان دارویی می‌تواند تحت تأثیر استفاده از مواد تنظیم‌کننده رشد گیاهی قرار بگیرد [۷ و ۲۲].

باکتری‌های جنس *Azospirillum* که گرم منفی، هوازی و آزادزی در خاک هستند نیز قادرند ریشه‌های بسیاری از محصولات مهم اقتصادی از جمله گندم، برنج و ذرت را کلونیزه کنند و موجب افزایش رشد این قبیل محصولات شوند [۱۷].

Azospirillum ریزوباکتری محرک رشد گیاه (PGPR) و دارای خواص مفیدی برای گیاهان است که از آن جمله می‌توان به تثبیت ازت، تولید ACC deaminase، هورمون‌های گیاهی و سایر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاه مانند اکسین، سیٹوکینین، جیبرلین، اسیدآبسیزیک و نیتریک اکسید و قابلیت کنترل بیمارگرهای گیاهی اشاره کرد [۱۳ و ۱۹]. برخی از مکانیسم‌هایی که توسط این باکتری برای کاهش خسارت بیمارگرها به کار می‌رود، شامل رقابت محیطی و جایگزینی با بیمارگر، ممانعت از جوانه زنی بذور علف‌های هرز، افزایش عمومی مقاومت گیاه به آلودگی‌های پاتوژن و امکان ممانعت از رشد قارچ‌ها با تولید مواد سمی میکروبی

می‌توان از آن‌ها استفاده‌های تجاری نمود. با توجه به موارد گفته شده این تحقیق در نظر دارد نقش کود زیستی آزوسپیریوم را بر گیاه دارویی ریحان تحت تنش خشکی بررسی کند.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۱۳۹۷ بر اساس یک آزمایش گلدانی در یک گلخانه به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل باکتری *Azospirillum oryzae* NBT506 در دو سطح تلقیح و عدم تلقیح تنش تنش خشکی در پنج سطح شاهد (ظرفیت زراعی)، ۲۰ درصد ظرفیت زراعی، ۴۰ درصد ظرفیت زراعی، ۶۰ درصد ظرفیت زراعی و ۸۰ درصد ظرفیت زراعی بودند.

کشت گیاه و اعمال تیمار

جهت اعمال تیمارها ابتدا، بذور گیاه ریحان از شرکت پاکان بذر اصفهان خریداری شد و در گلخانه در بستر ماسه کشت شدند. پس از سبز شدن بذور و بعد از گذشت سه هفته و در مرحله سه برگی تیمارهای آبیاری بر روی آنها اعمال گردید. همزمان با اعمال تیمارهای آبیاری، عامل دوم شامل افزودن سویه باکتری محرک رشد در دو سطح شامل شاهد (صفر) و 10^{-1} مولار بود که به خاک گلدان‌ها اضافه شد. با توجه به نتایج آنالیز خاک گلدان‌ها هیچ‌گونه کود دیگری به گلدان‌ها اضافه نگردید. در طول مدت آزمایش، گلدان‌ها در دمای گلخانه (۲۵-۳۰ درجه سانتی‌گراد) با سقف پلاستیکی نگهداری شدند (شکل ۱).

است. این باکتری یک باکتری آزادزی افزایش‌دهنده رشد گیاه است که رشد و محصول تعداد زیادی از گونه‌های گیاهی را تحت تأثیر قرار داده و اثرات اکولوژیکی و اقتصادی زیادی دارد. گونه‌های معروف این جنس، *A. amazonense*, *A. brasilense*, *A. doebereineriae*, *A. largimobile*, *A. halopraeferense*, *A. irakense* می‌باشند. آزوسپیریوم‌ها در سراسر جهان منتشر شده تعداد زیادی از آن در ریزوسفر خاک در ارتباط با ساقه، ریشه و برگ‌های گیاهان مختلف وجود دارند [۱۷].

ریحان با نام علمی (*Ocimum basilicum* L.) به طور گسترده‌ای در نواحی گرمسیری و نیمه گرمسیری جهان پراکنده شده است. گیاهان این جنس یکساله و چندساله بوده و سهولت دگرگرفته افشانی در جنس *Ocimum* باعث بوجود آمدن زیرگونه‌ها، واریته‌ها و فرم‌های متعددی در آن شده است و به همین دلیل تنوع بالایی در این جنس از نظر مورفولوژی و ترکیب‌های شیمیایی فعال وجود دارد [۱۷]. اسانس ذخیره شده در کرک‌های سپری شکل موجود در سطح برگ و ساقه این گیاه حاوی مواد زیستی فعالی مانند اوژنول، اکالیپتول، متیلاوژنول، متیلکاوایکول، ژرانیول، ژرانیال، لینالول و کارواکرول است که دارای خواص متعددی برای ارتقاء سلامت و جلوگیری از بیماری‌ها می‌باشند.

ترکیب‌های مذکور در صنایع مختلف آرایشی-بهداشتی، غذایی و داروسازی مورد استفاده قرار می‌گیرند. مطالعات مختلف انجام شده بر روی گیاه ریحان نشان داده است که با توجه به نوع رقم یا توده و همچنین محل کشت شرایط آب و هوایی ممکن است تغییراتی در عملکرد و ترکیب‌های اسانس ایجاد شود که در برخی موارد این تغییرات مثبت بوده و

شکل ۱- شیوه کشت گونه ریحان در طرح آزمایش

در این دما به مدت ۵ دقیقه، گرادیان حرارتی ۳ درجه سانتیگراد در هر دقیقه، افزایش دما تا ۲۴۰ درجه سانتیگراد و سپس با سرعت ۱۵ درجه در هر دقیقه، افزایش دما تا ۳۰۰ درجه سانتیگراد و ۳ دقیقه توقف در این دما و زمان پاسخ ۷۵ دقیقه بود. دمای اتافک تزریق ۲۹۰ درجه سانتیگراد به صورت split ۱ به ۳۵ بود و از گاز هلیوم به عنوان گاز حامل با سرعت جریان (فلو) ۰/۵ میلی‌لیتر در دقیقه استفاده شد. طیف‌نگار جرمی مورد استفاده مدل Agilent 5973 با ولتاژ یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت، روش یونیزاسیون EI و دمای منبع یونیزاسیون ۲۲۰ درجه سانتیگراد بود. محدوده اسکن گراف‌ها از ۴۰ تا ۵۰۰ تنظیم شد. نرم‌افزار مورد استفاده chemstation بود. شناسایی دقیق‌تر ترکیبات با مقایسه عدد کواتس محاسبه شده پس از تزریق آلکان‌های نرمال و اعداد گزارش شده در منابع، انجام گردید [۱۰].

داده‌های حاصل از این تحقیق بر اساس طرح آماری مورد استفاده، با نرم افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام گرفت. رسم نمودارها و جداول و برخی از محاسبات نیز، با نرم افزار Excel انجام شد.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس صفات رشدی رزماری در جدول ۱ نشان داده شده است. اغلب صفات رشدی ریحان به طور معنی‌داری تحت تأثیر باکتری محرک رشد و آبیاری قرار گرفتند ($P \leq 0/01$).

ارتفاع بوته

بر اساس نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱)، ارتفاع بوته در گیاه ریحان به طور معنی‌داری تحت تأثیر باکتری محرک رشد، تیمارهای آبیاری و اثر متقابل بین آن‌ها قرار گرفت. بیشترین ارتفاع بوته در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (آبیاری در حد ظرفیت زراعی) مشاهده شد که به طور معنی‌داری بیشتر از سایر تیمارها بود. ارتفاع بوته در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تحت تیمار آبیاری ۲۰ و ۴۰ درصد ظرفیت زراعی معنی‌دار نشد ولی به طور معنی‌داری

باکتری *A.oryzae* جدایه NBT506 از شرکت فناوری زیستی طبیعت‌گرا (Biorun) تهیه شد. جهت اعمال تیمار باکتری محرک رشد، مقدار 10^{-1} مولار در اطراف ریشه نشاها پخش و روی آن‌ها با خاک پوشانیده شد. در طول عملیات داشت، روزانه دما و نور گلخانه کنترل شد. آبیاری روزانه گلدان‌ها با آب مقطر به صورت وزنی صورت گرفت و رطوبت در حد ظرفیت زراعی برای گلدان‌ها اعمال همچنین در طول این دوره گیاهان از نظر آفات و بیماری‌های گیاهی کنترل شدند. پس از دوره‌ی ۲ ماهه کشت ریحان، اندام هوایی برداشت شدند و پس از انتقال به آزمایشگاه، صفاتی از قبیل ارتفاع بوته، تعداد برگ در بوته، سطح برگ، وزن تر و خشک اندام هوایی، اندازه گیری شدند.

اسانس‌گیری به روش تقطیر با آب

بوته‌های تازه برداشت شده جهت تعیین میزان اسانس در سایه و در دمای اتاق خشک شدند. به مقدار ۱۰۰ گرم از گیاه ریحان توزین و خرد شد. گیاه خردشده داخل بالن ۱ لیتری ریخته آب مقطر اضافه گردید. پس از نصب دستگاه کلونجر بر روی بالن، دمای هیتر در ابتدا به گونه‌ای تنظیم گردید که آب درون بالن به نقطه جوش برسد. سپس درجه هیتر به اندازه‌ای پایین آمد که محتویات درون بالن به واسطه فشار بخار زیاد ایجادشده به درون سیستم کلونجر نفوذ پیدا کند. از لحظه شروع به جوش آمدن آب درون بالن، اسانس‌گیری به مدت ۳ تا ۴ ساعت ادامه داشت. سپس میزان اسانس به صورت حجمی وزنی، بر حسب میلی‌لیتر در گرم گیاه خشک ریحان محاسبه شد.

شرایط دستگاهی کروماتوگرافی گازی- طیف سنجی جرمی

دستگاه گاز کروماتوگرافی استفاده شده از نوع Agilent 6890 با ستون به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی‌متر و ضخامت لایه ۰/۲۵ میکرومتر از نوع BPX5 بود. برای شناسایی ترکیبات تشکیل‌دهنده اسانس، نمونه که توسط هگزان رقیق شده بود به مقدار ۱ میکرولیتر به دستگاه GC/MS تزریق شد. برنامه دمایی ستون به صورت ذیل تنظیم شد: دمای ابتدایی آون ۵۰ درجه سانتیگراد و توقف

بیشترین تعداد برگ در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) مشاهده شد که به طور معنی داری بیشتر از سایر تیمارها بود. تعداد برگ در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تحت تیمار ۲۰ و ۴۰ درصد ظرفیت زراعی، به طور معنی داری بیشتر از تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۲۰ و ۴۰ درصد پساب بود. همچنین کمترین تعداد برگ در گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۸۰ درصد ظرفیت زراعی مشاهده شد که به میزان ۱۶۷۰ درصد نسبت به گیاهان تلقیح شده و تیمار شاهد آبیاری کاهش پیدا کرد (شکل ۳).

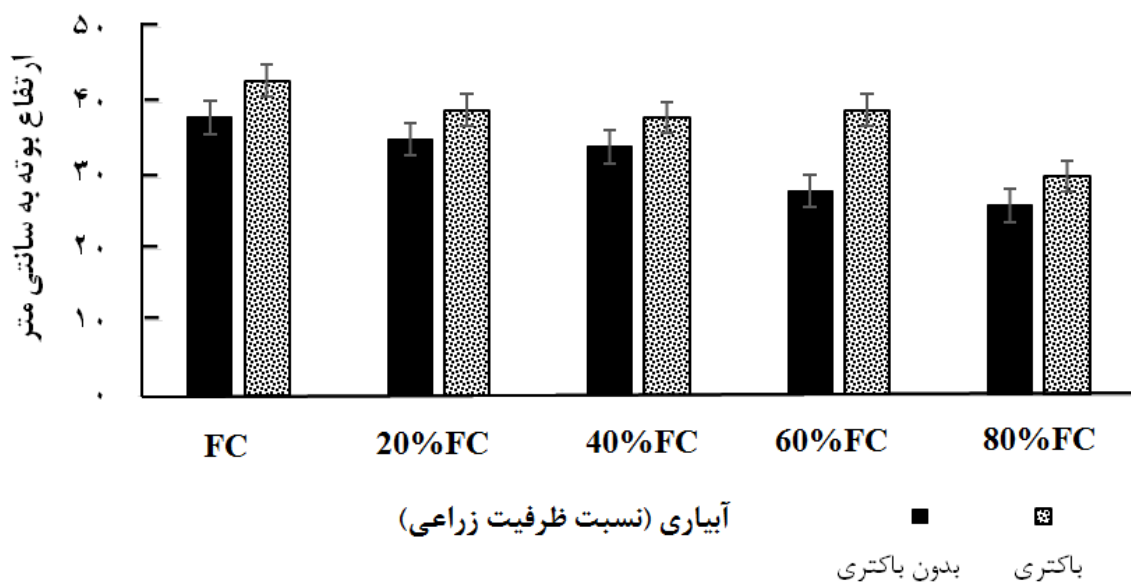
بیشتر از گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار آبیاری ۲۰ و ۴۰ درصد ظرفیت زراعی بود. همچنین کمترین ارتفاع بوته در گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تیمار آبیاری ۸۰ درصد ظرفیت زراعی مشاهده شد که ۴۰ درصد نسبت به گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) کاهش پیدا کرد (شکل ۲).

تعداد و سطح برگ

بر اساس نتایج تجزیه و اریانس (جدول ۲) تاثیر باکتری محرک رشد، تیمار آبیاری و اثر متقابل آن‌ها بر تعداد برگ ریحان معنی دار شد ($P \leq 0/01$).

جدول ۱- نتایج تجزیه و اریانس برخی صفات ارزیابی شده در زماری تحت تاثیر باکتری محرک رشد و آبیاری با پساب تصفیه شده

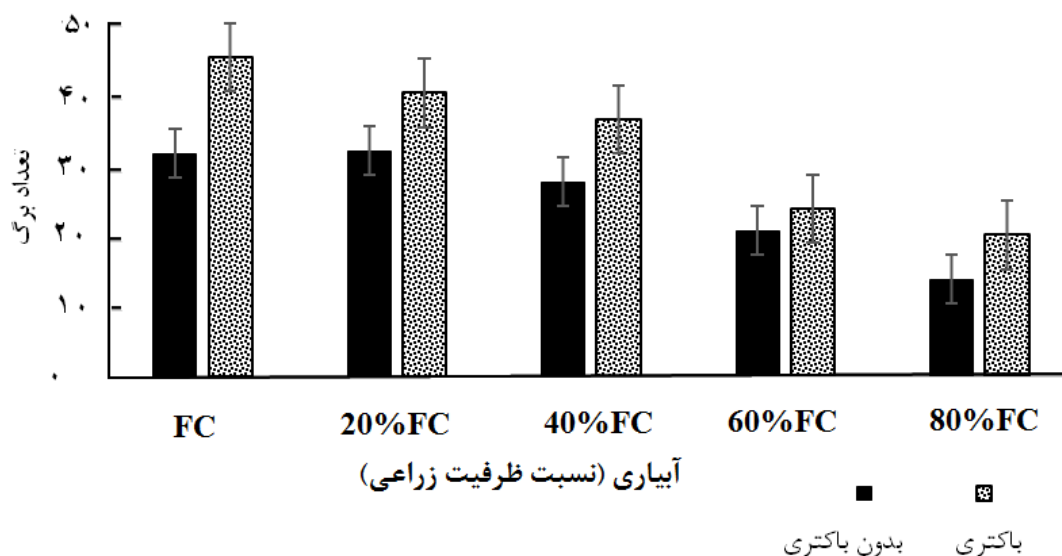
منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع بوته	تعداد برگ در بوته	سطح برگ	وزن تر اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی
تکرار	۳	۲/۶۵۰	۱۸۰/۳۵	۳۶/۴۱۰	۰/۲۴۹	۰/۰۷۳۶
باکتری	۱	۲۵۰/۶۰**	۴۱۳۶۰/۱۰**	۱۳۱۵۰/۲**	۸۵/۵۳۰**	۲۲/۰۳۳**
آبیاری	۱	۲۱۵/۲۵**	۴۱۵۰۰/۱۰**	۱۵۷۷۰/۱**	۱۳۵/۳۳۰**	۲۸/۴۴۵**
باکتری* آبیاری	۴	۱۳/۲۲**	۷۵۰/۳۳**	۷۰/۱۲۱*	۲/۷۲۵**	۰/۶۴۰**
خطای آزمایش	۲۰	۰/۵۱۴	۱۲۵/۱۲۰	۲۰/۱۸۵	۰/۲۳۶	۰/۱۱۰**
ضریب تغییرات	-	۲/۳۳	۴/۱۲	۳/۶۳	۴/۳۲	۶/۳۵

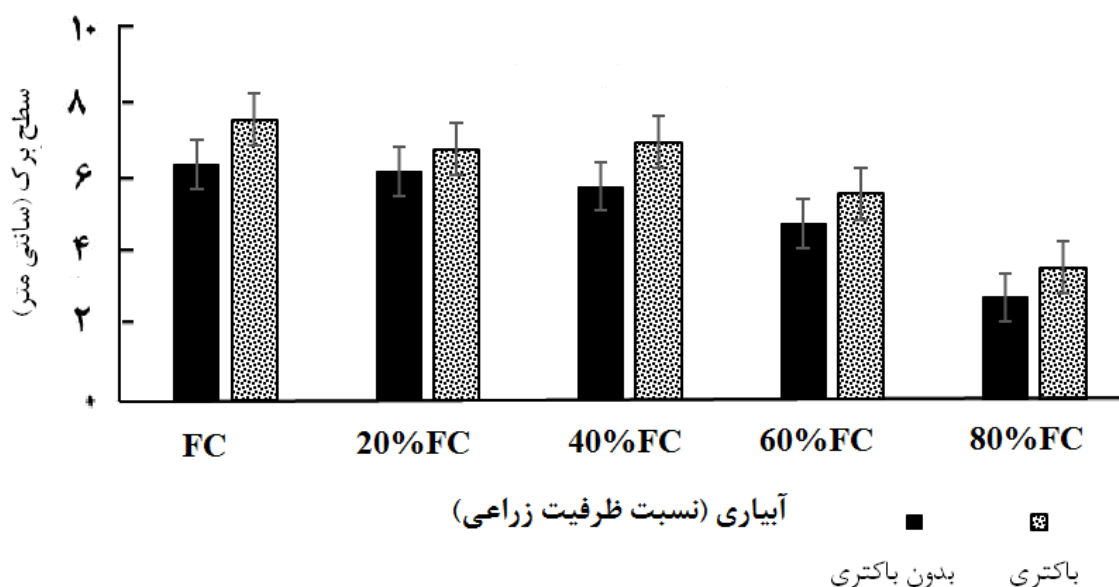
شکل ۲- میانگین ارتفاع بوته ریحان تحت تاثیر باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری

۸۰ درصد ظرفیت زراعی حاصل شد که به میزان ۸۰ درصد نسبت به گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) کاهش یافت. هم چنین میزان سطح برگ در گیاهان گیاهان تلقیح شده با باکتری و تحت تیمار ۲۰ و ۴۰ درصد ظرفیت زراعی به طور معنی داری بیشتر از گیاهان گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۲۰ و ۴۰ درصد ظرفیت زراعی بود. (شکل ۴).

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که سطح برگ ریحان به طور معنی داری تحت تأثیر باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری ($P \leq 0/01$) و اثر متقابل آنها ($P > 0/05$) قرار گرفت. بیشترین سطح برگ در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) مشاهده شد که نسبت به سایر تیمارها به طور معنی داری بیشتر بود. کمترین میزان سطح برگ در گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار

شکل ۳- میانگین تعداد برگ در بوته ریحان تحت باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری

شکل شماره ۴- میانگین سطح برگ در بوته ریحان تحت باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری

وزن تر و خشک اندام هوایی

همان طور که در جدول ۳ مشاهده می شود، وزن تر و وزن خشک اندام هوایی بوته‌ها به طور معنی داری تحت تاثیر باکتری محرک رشد، تیمار آبیاری و اثرات متقابل بین آنها قرار گرفت ($P \leq 0/01$). گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) دارای بیشترین وزن تر اندام هوایی بودند که به طور معنی داری بیشتر از سایر تیمارها بود. وزن تر اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تحت همه تیمارهای آبیاری، به طور معنی داری بیشتر از گیاهان تلقیح نشده با باکتری در همان تیمار آبیاری بود. وزن تر اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تحت تیمار ۶۰ و ۸۰ درصد ظرفیت زراعی به طور معنی داری بیشتر از گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۶۰ و ۸۰ درصد ظرفیت زراعی بود.

کمترین میزان وزن تر اندام هوایی در گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۸۰ درصد ظرفیت زراعی مشاهده شد که به میزان ۷۰ درصد نسبت به تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) کاهش پیدا کرد (جدول ۳). همان طور که در جدول ۳ نشان داده شده است، تلقیح گیاهان با باکتری محرک رشد همراه با آبیاری در حد ظرفیت زراعی، بیشترین وزن خشک اندام هوایی را به دنبال داشت به طوریکه نسبت به گیاهان تلقیح نشده با باکتری در تلفیق

با تیمار آبیاری ۸۰ درصد ظرفیت زراعی (کمترین مقدار وزن خشک اندام هوایی) منجر به ۸۵ درصد افزایش در وزن خشک اندام هوایی رزماری شد. همچنین وزن خشک اندام هوایی رزماری در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تحت تیمار ۶۰ و ۸۰ درصد ظرفیت زراعی به ترتیب ۴۰ و ۲۵ درصد نسبت گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۶۰ و ۸۰ درصد ظرفیت زراعی افزایش یافت.

درصد و عملکرد اسانس ریحان

همان گونه که نتایج تجزیه واریانس در جدول ۴ نشان داده شده است، با کتری محرک رشد و تیمارهای آبیاری تاثیر معنی داری بر درصد و عملکرد اسانس ریحان داشتند ($P \leq 0/01$).

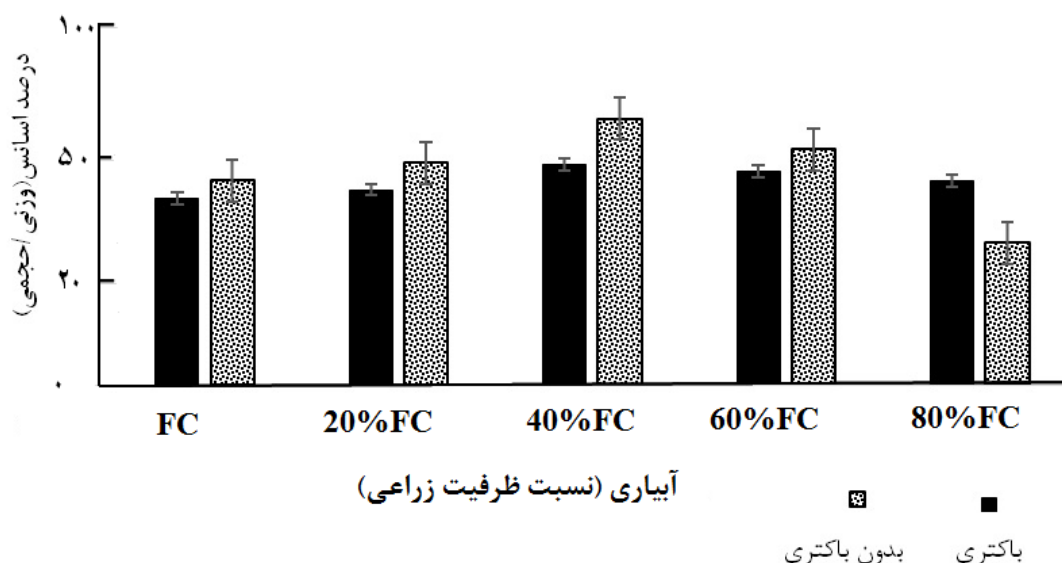
همان طور که در شکل ۵ مشاهده می شود، بیشترین درصد اسانس ریحان در گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تحت تیمار ۴۰ درصد ظرفیت زراعی حاصل شد که به طور معنی داری بیشتر از سایر تیمارها بود. در تیمار ۸۰ درصد ظرفیت زراعی بر خلاف سایر تیمارهای آبیاری، گیاهان تلقیح شده با باکتری به طور معنی داری دارای درصد اسانس بیشتری نسبت به گیاهان تلقیح نشده با باکتری بودند. کمترین میزان اسانس نیز در گیاهان تلقیح نشده با باکتری تیمار ۸۰ درصد ظرفیت زراعی مشاهده شد.

جدول ۳- میانگین صفات اندازه گیری شده در ریحان تحت تاثیر باکتری محرک رشد و آبیاری

وزن خشک اندام هوایی (gr)	وزن تر اندام هوایی (gr)	آبیاری	باکتری محرک رشد
۶/۶۵ ^c	۱۵/۳۵ ^c	FC	عدم تلقیح با باکتری
۵/۷۵ ^d	۱۳/۲۰ ^d	۲۰	
۵/۲۱ ^e	۱۲/۳۶ ^e	۴۰	
۳/۴۵ ^g	۷/۸۰ ^g	۶۰	
۲/۲۵ ^h	۴/۹۰ ⁱ	۸۰	
۸/۷۰ ^b	۲۰/۴۰ ^a	FC	تلقیح با باکتری
۸۰/۵۰ ^c	۱۸/۱۵ ^b	۲۰	
۶/۸۰ ^f	۱۵/۶۰ ^c	۴۰	
۴/۴۲ ^g	۹/۷۵ ^f	۶۰	
۳/۲۰ ^c	۷/۶۶ ^h	۸۰	

جدول ۴- میانگین درصد و عملکرد اسانس در ریحان تحت تأثیر باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری

میانگین مربعات			منابع تغییرات
عملکرد اسانس	درصد اسانس	درجه آزادی	
۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۳	تکرار
۰/۰۰۰۷۳**	۰/۰۰۰۱**	۱	باکتری محرک رشد
۰/۰۰۱۱۰**	۰/۰۱۳۴**	۴	آبیاری
۰/۰۰۰۰۲۰**	۰/۰۸۲۱**	۴	باکتری*آبیاری
۰/۰۰۰۰۱۲**	۰/۰۴۱۸**	۲۷	خطای آزمایش
۶/۰۳	۴/۳۶	-	ضریب تغییرات (%)

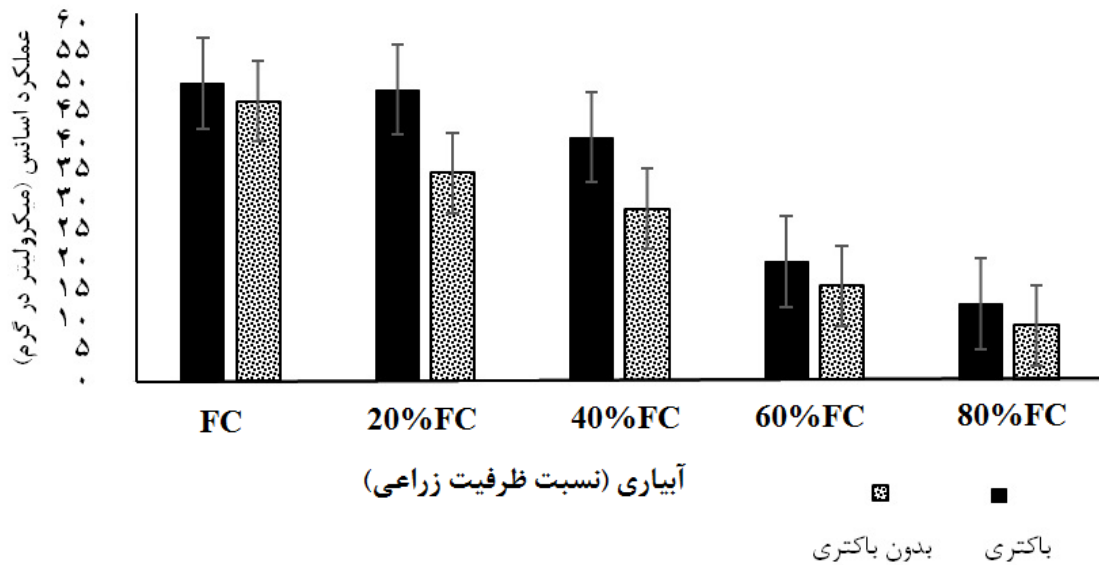
شکل ۵- درصد اسانس ریحان تحت تأثیر باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری

درصد ترکیبات اسانس ریحان: نتیجه آنالیز ترکیبات شیمیایی اسانس گیاه دارویی ریحان در جدول شماره ۵ نشان داده شده است. linalool, methyl chavicol, geraniol و geranial اصلی ترین ترکیبات اسانس ریحان را تشکیل داده‌اند.

بحث

نتایج بررسی صفات رشدی و عملکرد ریحان در سطوح مختلف آبیاری و تلقیح باکتری نشان داد که با افزایش سطوح خشکی، صفات رشدی و عملکرد ریحان کاهش یافت و افزایش درصد خشکی تأثیر منفی بر این صفات داشت. علاوه بر این تغییرات خصوصیات مرفولوژی و فیزیولوژی

بیشترین عملکرد اسانس به میزان ۵۰/۲ میکرولیتر در گرم، در گیاهان تلقیح شده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی حاصل شد هرچند که با گیاهان تلقیح شده با باکتری تحت تیمار ۲۰ درصد ظرفیت زراعی اختلاف معنی داری نداشت. همچنین درصد اسانس در گیاهان تلقیح نشده با باکتری تحت تیمارهای ۲۰ و ۴۰ درصد ظرفیت زراعی اختلاف معنی داری نشان ندادند. کم ترین عملکرد اسانس در گیاه، به میزان ۵/۲ میکرولیتر در گرم، در گیاهان تلقیح نشده با باکتری در تلقیح با تیمار ۸۰ درصد ظرفیت زراعی مشاهده شد که به میزان ۸۰ درصد نسبت به گیاهان تلقیح نشده با باکتری و تیمار شاهد آبیاری (ظرفیت زراعی) کاهش پیدا کرد (شکل ۶).

شکل ۶- عملکرد اسانس ریحان تحت تاثیر باکتری محرک رشد و تیمار آبیاری

جدول ۵- آنالیز ترکیبات اسانس گیاه دارویی ریحان تحت تاثیر تیمارهای تنش خشکی در حالت تلقیح و عدم تلقیح باکتری محرک رشد

ردیف	نام ترکیب	ضریب کوآنس محاسبه شده	درصد ترکیب در اسانس								
			شاهد	عدم تلقیح با باکتری				تلقیح با باکتری			
				تیمار تنش خشکی (% ظرفیت زراعی)				تیمار تنش خشکی (% ظرفیت زراعی)			
				FC	۲۰	۴۰	۶۰	۸۰	۲۰	۴۰	۶۰
۱	α -pinene	۹۴۳	۳/۲۵	۳/۶۰	۳/۶۸	۳/۷۳	۳/۷۸	۳/۸۲	۳/۸۶	۳/۹۲	۴/۰۱
۲	camphene	۹۴۶	۱۰/۴۲	۱۰/۴۸	۱۰/۵۳	۱۰/۶۰	۱۰/۶۳	۱۰/۶۶	۱۰/۶۹	۱۰/۷۴	۱۰/۸۱
۳	β -pinene	۹۴۸	۲/۴۰	۲/۴۴	۲/۴۸	۲/۷۳	۲/۷۹	۲/۸۴	۲/۸۹	۲/۹۲	۳/۰۳
۴	myrcene	۹۵۲	۰/۷۹	۰/۹۲	۰/۹۴	۱/۲۰	۱/۴۳	۱/۶۰	۱/۸۰	۱/۷۶	۲/۱۹
۵	limonene	۹۵۴	۴/۲۸	۴/۶۲	۴/۶۹	۴/۷۳	۴/۷۸	۴/۸۳	۴/۸۹	۵/۱۲	۵/۲۵
۶	1,8-cineole	۹۶۳	۴/۳۶	۴/۶۲	۴/۶۹	۴/۷۳	۴/۸۲	۴/۸۳	۴/۹۰	۵/۱۲	۵/۳۹
۷	E- β -ocimene	۹۷۲	۱/۲۸	۱/۶۶	۱/۶۸	۱/۷۶	۱/۸۲	۱/۸۹	۱/۹۳	۱/۹۸	۲/۲۳
۸	terpinolene	۹۷۵	۰/۳۳	۰/۳۸	۰/۴۲	۰/۵۶	۰/۶۸	۰/۹۲	۰/۹۸	۱/۱۰	۱/۴۶
۹	linalool	۹۸۷	۷/۵۶	۷/۶۳	۷/۷۳	۷/۸۱	۷/۹۲	۷/۹۶	۸/۰۲	۸/۱۲	۸/۲۳
۱۰	camphor	۹۹۳	۰/۸۹	۰/۹۳	۰/۹۶	۱/۲۲	۱/۵۴	۱/۶۳	۱/۸۶	۱/۹۰	۲/۲۰
۱۱	borneol	۱۱۰۰	۲/۵۶	۲/۶۹	۲/۷۸	۲/۸۷	۲/۹۶	۳/۰۳	۳/۱۲	۳/۲۳	۳/۷۹
۱۲	terpinen-4-ol	۱۱۲۰	۰/۵۱	۰/۵۰	۰/۵۹	۰/۶۹	۰/۷۳	۰/۷۸	۰/۸۱	۰/۸۳	۱/۱۱
۱۳	methyl chavicol	۱۱۳۵	۱۱/۳۵	۱۱/۸۶	۱۱/۹۵	۱۱/۹۸	۱۲/۰۰	۱۲/۳۵	۱۲/۵۲	۱۲/۶۳	۱۲/۸۹
۱۴	geraniol	۱۱۵۰	۵/۴۵	۵/۶۲	۵/۶۹	۵/۷۵	۵/۷۸	۵/۸۳	۵/۸۹	۵/۹۶	۵/۱۲
۱۵	geranial	۱۱۹۰	۴/۳۲	۴/۵۲	۴/۷۵	۴/۷۵	۴/۹۰	۵/۰۸۹	۵/۰۹۰	۵/۱۲	۵/۶۹
۱۶	bornyl acetate	۱۲۱۰	۰/۰۹	۰/۰۹۸	۰/۱۳۰	۰/۱۴۵	۰/۱۶۵	۰/۱۸۶	۰/۱۹۱	۱/۰۲۰	۱/۰۴۶
۱۷	eugenol	۱۲۵۳	۱/۳۷	۱/۵۶	۱/۶۰	۱/۷۵	۱/۸۴	۱/۹۳	۱/۹۶	۱/۹۸	۲/۱۴
۱۸	geranyl acetate	۱۲۸۶	۴/۳۲	۴/۵۲	۴/۷۰	۴/۷۳	۴/۹۸	۵/۰۸۹	۵/۰۹۰	۵/۱۲	۵/۳۰
۱۹	methyl eugenol	۱۳۲۰	۰/۵۶	۰/۶۰	۰/۶۹	۰/۷۳	۰/۷۸	۰/۹۰	۰/۹۴	۰/۹۸	۱/۲۰
۲۰	E-caryophyllene	۱۳۷۰	۰/۳۶	۰/۶۲	۰/۷۲	۰/۷۳	۰/۷۸	۰/۹۰	۰/۹۱	۱/۰۳	۱/۴۲

ردیف	نام ترکیب	ضریب کوآتس محاسبه شده	درصد ترکیب در اسانس								
			شاهد	عدم تلقیح با باکتری				تلقیح با باکتری			
				تیمار تنش خشکی (% ظرفیت زراعی)				تیمار تنش خشکی (% ظرفیت زراعی)			
FC	۲۰	۴۰	۶۰	۸۰	۲۰	۴۰	۶۰	۸۰			
۲۱	E- α -bergamotene	۱۴۱۰	۰/۷۱	۰/۶۰	۰/۶۹	۰/۷۹	۰/۸۳	۰/۸۹	۰/۹۲	۰/۹۴	۱/۲۳
۲۲	E- β -farnesene	۱۴۶۰	۰/۴۹	۰/۶۶	۰/۶۹	۰/۷۳	۰/۷۸	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۶	۱/۷۶
۲۳	α -humulene	۱۴۸۰	۰/۷۳	۰/۶۳	۰/۷۱	۰/۸۲	۰/۸۵	۰/۹۱	۰/۹۵	۰/۹۷	۱/۲۶
۲۴	Germacrene D	۱۵۴۵	۰/۰۹	۰/۰۹۳	۰/۰۹۶	۰/۰۹۹	۰/۱۳	۰/۱۸	۰/۲۱	۱/۲۴	۱/۶۳
۲۵	bicyclogermacre ne	۱۵۸۰	۲/۲۸	۳/۶۲	۳/۶۷	۳/۷۰	۳/۷۷	۳/۸۰	۳/۷۹	۴/۱۰	۴/۱۵
۲۶	δ -cadinene	۱۶۱۰	۰/۲۶	۰/۶۰	۰/۷۱	۰/۷۲	۰/۷۶	۰/۸۸	۰/۸۹	۱/۰۲	۱/۳۶
۲۷	cis-calamenene		۰/۷۱	۰/۷۳	۰/۷۹	۰/۸۰	۰/۸۳	۰/۸۹	۰/۹۲	۰/۹۶	۱/۷۵
۲۸	trans- α bisabolene	۱۶۲۵	۰/۳۳	۰/۳۸	۰/۴۲	۰/۵۶	۰/۶۸	۰/۹۲	۰/۹۸	۱/۱۰	۱/۴۶
۲۹	caryophyllene oxide	۱۱۶۳۰	۰/۳۵	۰/۳۹	۰/۴۶	۰/۵۲	۰/۷۶	۰/۹۶	۰/۹۸	۱/۱۰	۱/۸۹
۳۰	cubenol	۱۶۴۵	۱/۳۸	۱/۵۲	۱/۸۹	۱/۸۲	۱/۹۶	۲/۳۸	۲/۵۹	۲/۹۰	۳/۱۲
۳۱	α -cadinol	۱۶۵۸	۰/۰۴	۰/۰۷۳	۰/۰۷۷	۰/۰۸۶	۰/۱۲	۰/۱۷	۰/۲۴	۱/۲۳	۱/۶۵

ریشه‌زایی می‌شود [۱۷ و ۱۶]. درصد اسانس ریحان در گیاهان تلقیح شده با باکتری کمتر از گیاهان تلقیح نشده با باکتری بود (شکل ۷) اما عملکرد اسانس در گیاهان تلقیح شده با باکتری به میزان قابل توجهی بیشتر از گیاهان تلقیح نشده با باکتری حاصل شد (شکل ۸). به دلیل عملکرد بالاتر پیکر رویشی، گیاهان تلقیح شده با باکتری عملکرد اسانس بیشتری از گیاهان تلقیح نشده با باکتری داشتند. اثرات مثبت باکتری محرک رشد بر رشد گیاهان حاوی اسانس مانند ریحان (*Ocimum basilicum*) توسط سوامی و همکاران (۲۰۰۸) گزارش شده است. نتایج تحقیقات سوامی و همکاران نشان داد که سویه‌های باکتری محرک رشد می‌توانند اثرات متفاوتی را در گیاهان یکسان القا کنند و عملکرد اسانس می‌تواند بر اساس سویه‌های باکتری محرک رشد متفاوت باشد [۱۸].

مقدم پور و همکاران (۲۰۱۷) اثر باکتری محرک رشد را بر تولید اسانس دو گیاه مرزنجوش (*Origanum sp.*) و نعناع (*Mentha sp.*) بررسی کردند. نتایج حاصل نشان داد که گیاهان تلقیح شده با باکتری میزان اسانس بالاتری نسبت به گیاهان تلقیح نشده با باکتری داشتند. علاوه بر این ترکیبات اسانس در گیاهان تلقیح شده با باکتری نسبت به تلقیح نشده با باکتری متفاوت بود. در نهایت نتایج حاصل از

در اثر اعمال تنش خشکی مشاهده شد [۱۰]. کاهش رشد گیاه ممکن است به دلیل تغییر در فعالیت‌های فتوسنتزی در نتیجه تنش خشکی باشد که ممکن است فتوسنتز را تضعیف کرده و در نهایت رشد گیاه را کاهش دهد. همچنین تأثیر مستقیم تنش خشکی ممکن است منجر به کاهش ارتفاع بوته و سایر صفات رشدی در گیاهان تحت تأثیر شود [۱۲ و ۱۴].

پالیوال و همکاران (۱۹۹۸) بیان کردند که کاهش رشد گیاهان در معرض تنش خشکی به دلیل تغییرات فتوسنتز و تنفس است. همان‌طور که بیان شد در این پژوهش با افزایش درصد تنش خشکی برخی شاخص‌های رشدی و عملکرد گیاه ریحان، نظیر زیست توده، ارتفاع بوته، سطح برگ و دیگر صفات رشدی به طور معنی‌داری کاهش یافت اما تلقیح گیاهان مورد بررسی با باکتری محرک رشد در شرایط تنش خشکی، منجر به افزایش این صفات در مقایسه با شاهد بدون تلقیح باکتری شد [۱۵].

افزایش وزن خشک اندام هوایی و دیگر صفات رشدی، با جذب مناسب آب به تبع آن رشد بخش‌های دیگر گیاه و گسترش سیستم ریشه‌ای گیاه مرتبط است. بیشتر محققان بر این عقیده‌اند که باکتری محرک رشد با ایجاد تغییرات هورمونی و فعال‌سازی سیستم ریشه باعث تحریک

مهمی در تحریک رشد گیاه در شرایط تنش های محیطی از جمله تنش آبی داشته باشد. پایداری در تولید گیاهان دارویی و بهره گیری از سیستم های کشاورزی پایدار تا حد زیادی به استفاده مجدد از نهاده های طبیعی در سیستم تولید و متعاقباً افزایش کارایی نهاده ها بستگی دارد. بنابراین شناسایی راهبرد عملی و موثر در افزایش بازده گیاهان دارویی و بهره گیری از میکروارگانیسم ها مانند باکتری های محرک در بهبود کمیت مواد موثره گیاهان دارویی می تواند راهکاری نوین در این زمینه باشد.

منابع

- [1] Aisha A H., Rizk FA., Shaheen A.M., Abdel-Mouty, M.M. 2007, Onion plant growth, bulb yield and its physical and chemical properties as affected by organic and natural fertilization. *Agriculture and Biological Science*, 3(5): 380-388.
- [2] Adams RP. 2004. Identification of essential oil components by gas chromatography/quadrupole mass spectrometry. Allured Publishing Corporation. Carol Stream.
- [3] Arzani, H., Ahmadi, A., Azarnivand, H. and Jafari, A. A. 2006. Determination and Comparison of Forage Quality of Five Rangeland Species in Different Stages of Phenological Growth, *Iranian Journal of Agicuturer Sciences*, 37(2): 311-303.
- [4] Bautista-Banos, S., Garcia-Dominguez, E., Barrera-Necha, LL., Reyes-Chilpa, R. and Wilson, CL. 2003 Seasonal evaluation of the postharvest fungicidal activity of powders and extracts of huamuchil (*Pithecellobium dulce*): action against *botrytis cinerea*, *penicillium digitatum* and *Rhizopus stolonifer* of strawberry fruit. *Journal of Postharvest Biology and Technology*, 29: 81 - 92.
- [5] Benavides, M. P., Gallego, S. M. and Tomaro, M. L. 2005. Cadmium Toxicity in plants. *Brazilian Journal of Plant Physiology*, 17(1): 21-34.
- [6] Brain, K. R. and Turner. TD. 1975. The Practical Evaluation of Phytopharmaceuticals. Bristol:Wright-Scientetchnica, 1975: 10-30.
- [7] Da Fonseca, A. F., Jose´ Melfi, A., Monteiro, F.A., Montes, C. R., de Almeida, V. V. and Herpin U. 2007. Treated sewage effluent as a source of water and nitrogen for Tifton 85 bermudagrass. *Journal of Agriculture and Water Management*, 87: 328-336.
- [8] Dris, R., Niskanen, R., Jain, S. M. 2001. Crop management and postharvest handling of

این تحقیق نشان داد که عملکرد اسانس ریحان در گیاهان م تلقیح شده با باکتری افزایش یافت. همزیستی باکتری محرک رشد با گیاهان دارویی نه تنها رشد آن ها را بهبود می بخشد، بلکه تولید ترکیبات دارویی را نیز افزایش می دهد. بنابراین نیاز امروز تولیدکنندگان گیاهان دارویی تحقیق درباره بهبود کیفیت و کمیت داروهای تولید شده از گیاهان دارویی، در زمان نسبتاً کوتاه با هزینه پایین توسط باکتری است. [۱۲ و ۲۲].

Szebeni & Galambosi (۲۰۱۷) مطالعه ای را به منظور بررسی تأثیر تنش خشکی بر درصد و کیفیت اسانس گیاه بانونه رومی به انجام رساندند. نتایج تحقیق آنها نشان داد کیفیت اسانس بهبود یافته است اما درصد آن کاهش یافته است [۹].

نتایج یک تحقیق نشان داده که استفاده از تنش خشکی مدیریت شده سبب افزایش معنی دار در رشد گیاه دارویی مرزنجوش شده است [۱۳ و ۱۶].

Oxenham و همکاران (۲۰۰۵) نشان دادند که با کاربرد مواد محرک، رشد گیاه به طور معنی داری افزایش یافت و با کاربرد میزان ناچیزی از این مواد در حد میکروگرم، محتوای روغن ضروری به طور معنی داری افزایش یافت [۱۴]. در تحقیق دیگر Da Fonseca و همکاران (۲۰۰۷) دریافته اند که میزان روغن های ضروری رزماری با کاربرد تحریک کننده های رشد گیاهی افزایش معنی داری یافت [۱۷ و ۲۱].

تحقیق حاضر با هدف بررسی تاثیر باکتری محرک رشد بر رشد و عملکرد کمی در گیاه دارویی ریحان در شرایط تنش آبی شده انجام شد. نتایج حاصل نشان داد که با افزایش تنش خشکی میزان رشد و عملکرد در ریحان کاهش یافت اما تلقیح گیاهان با باکتری محرک رشد باعث افزایش تحمل این گیاه در شرایط تنش آبی شد و رشد و عملکرد را در چنین شرایطی بهبود بخشید. باکتری محرک رشد علاوه بر افزایش میزان رشد و زیست توده گیاه، باعث افزایش عملکرد نهایی (ماده موثره عملکرد اسانس) ریحان شد که از اهداف اصلی در تولید گیاهان دارویی است. استفاده از میکروارگانیسم های مفید خاک مانند باکتری محرک رشد می تواند نقش بسیار

- horticultural products. *Journal of Plant Physiology*, 19: 53–60.
- [9] Galambosi, B. and Szebeni, Z. 2017. Chemical analysis of Hungarian basil varieties in Finland. *Journal of Kertgazdasag*, 7(5): 44-53.
- [10] Karagiannidis, N., Thomidis, T., Lazari, D., Panou-Filotheou, E. and Karagiannidou, C. 2011. Effect of three Greek arbuscular mycorrhizal fungi in improving the growth, nutrient concentration, and production of essential oils of oregano and mint plants. *Journal of Science Horticulture*, 129(2): 329-334.
- [11] Karedianni, R., Panou-Filotheou, E. and Karagiannidou, C. 2011. Effect of three mycorrhizal fungi in improving the growth of essential oils of *Mentha Sativa*. *Journal of Science Horticulture*; 109(3): 313-320.
- [12] Moghimipour, Z., Mahmoodi Sourestani, M., Alemzadeh Ansari, N. and Ramezani Z. 2017. The effect of foliar application of zinc on essential oil content and composition of holy basil (*Ocimum sanctum*) at first and second harvests. *Journal of Essential Oil Bearing Plants*, 20(2): 449-458.
- [13] Mozafarian, V. A. 1998. Culture of Plants Name of Iran. *Contemporary Culture*, 435 p. (In Persian).
- [14] Oxenham, SK., Svoboda, KP. and Walters, DR. 2005. Antifungal activity of the essential oil of Basil (*Ocimum Basilicum*). *Journal of Phytopathology*, 153: 174 - 80.
- [15] Paliwal, K. K., Karunaichamy, T. and Anonthavalli, M. 1998. Effect of Sewage Water Irrigation on Growth Performance, Biomass and Nutrient Accumulation, in *Hardwickia binata* under nursery conditions. *Journal of Bioresource Technology*, 66: 105-111.
- [16] Seidler-Lozykowska, K. and Król, D. 2018. The content of essential oil in ten sweet basil (*Ocimum basilicum* L.) cultivars and its composition. *Journal of Herba Polonica*, 54(3): 7-12.
- [17] Singh, G., Marimuthu, P.S., Heluanim C. and Catalan, C. 2005. Chemical constituents and antimicrobial and antioxidant potential of essential oil and acetone extract of *Nigella sativa* seeds. *Journal of Science of Food and Agriculture*, 85: 2297 - 306.
- [18] Swamy, K., Ram, N. and Rao, S. 2008. Influence of 28-homobrassinolid on Growth, Photosynthesis Metabolite and Essential oil of Geranium. *American Journal of Plant Physiology*, 3(4): 173-179.
- [19] Tabrizi, L. 2007. Ecological characteristics of Khorasan Thyme (*Thymus transcaspicus* Klokov) in natural habitats and evaluation of possibility for domestication under low input cropping systems. Ph. D.: Agroecology, Ferdowsi University of Mashhad, Iran; 2007. P. 225. [In Persian].
- [20] Tarraf, S. and Ibrahim, M. E. 1999. Physiological response of rosemary, *Rosmarinus officinalis* L. plant to brassinosteroid and uniconazole. *Medicinal and Aromatic Plants Research Journal*, 7(4): 230 p.
- [21] Wisniewski, M., Wilson, C., Ghaouth, AEL., and Droby, S. 2001. Non-chemical approaches to postharvest disease control. *Journal of Acta Horticulture*, 40(7): 120-132.
- [22] Youdim, KA., Deans, S. G. and Finlayson, H. J. 2002. The antioxidant properties of Thyme (*Thymus zigs* L.) essential oil: an inhibitor of lipid per oxidation and a free radical scavenger. *Journal of Essential Oil Research*, 14: 210-225.

Study of the effect one strain of *Azospirillum* spp on the changes of essential oil of *Ocimum basilicum* L. affected by drought stress

Dehghani Bidgoli R.

Department of Rangeland and Watershed Management, College of Natural Resources and Earth Sciences,
University of Kashan

Email: dehghanir@kashanu.ac.ir

Received: June.2021

Accepted: August 2021

Abstract

Recognition of environmental factors has an important role in the success of medicinal plants cultivation. Growth-promoting bacteria, through their effects on biosynthesis cycles, cause changes in plant products. In order to investigate the growth and yield of *Ocimum basilicum* L. in coexistence with plant growth-promoting rhizobacteria (PGPR) under drought stress, a research was conducted in 2017 based on a pot experiment in a greenhouse of the faculty of Natural Resources, University of Kashan. This research was performed on factorial based randomized complete block design with four repetitions. Treatments included PGPR in two levels of inoculation and non-inoculation and drought stress in five levels of control (field capacity), 20% FC, 40% FC, 60% FC and 80% FC. Characteristics such as plant height, , number of leaves, leaf area fresh and dry weight of the shoot, as well as essential oil percentage and analyzed by GC/MS yield were measured. The results showed with increasing the drought stress the growth and yield in basis decreased. But inoculation of plants with PGPR increased the growth under drought stress conditions and improved the plant performance in such conditions. The highest fresh and dry weight of shoot was in inoculated plants and irrigation control (FC) treatment and the least amount of these traits were obtained in non-inoculated plants and 20% FC treatment, these traits were reduced by 50% and 70%, respectively, compared to plants inoculated with bacteria and FC irrigation. Also, the highest percentage of basil essential oil was obtained in bacteria inoculated plants and 40% FC treatment. The highest yield of essential oil was observed in the control treatment and the effect of the bacteria was not observed. The use of growth-promoting rhizobacteria (PGPR) can improve the production of medicinal plants in environmental stresses such as drought stress and greatly repair the effects of this stress.

Keywords: Drought stress, Essential oil, PGPR, Basil, GC/MS.